

тощо). Активна участь корпорацій у соціальних проєктах є для них необхідною умовою для забезпечення конкурентоздатності, поліпшення власного іміджу, збільшення фінансових прибутків тощо.

Таким чином, розвиток соціального інвестування базується на засадах політики ведення соціально відповідального бізнесу і поступового збільшення кількості підприємців, моральні якості яких обумовлюють їх участь у вирішенні проблем соціальної сфери. Це, у свою чергу, слугує позитивним чинником оптимізації і підвищення ефективності соціальної діяльності бізнес-структур на основі формування і впровадження стратегії планування майбутніх програм, проєктів та оцінки їх наслідків у царині підвищення якості життя людей.

Література:

1. Луценко Ю. О. Ринок капіталу для фінансування малого та середнього бізнесу в аграрному секторі економіки. *Фінанси, облік і аудит*. 2014. Вип. 2(24). С. 65–78.
2. Єрмаков О. Ю., Ігнатенко М. М. Фінансово-інвестиційне забезпечення виробничих інновацій та соціальної відповідальності аграрних підприємств. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. №18. С. 7–10.
3. Другий каталог КСВ-ініціатив. URL: <https://csr-ukraine.org/wp-content/uploads/2021/11/catalog-iniciativ.pdf> (дата звернення: 30.11.2021).
4. ДТЕК. Сталий розвиток. URL: https://dtek.com/sustainable_development/ (дата звернення: 29.11.2021).
5. МХП. Звіт зі сталого розвитку 2020. URL: <https://api.next.mhp.com.ua/images/ad6f4/7693c/639e37d2.pdf> (дата звернення: 1.12.2021).
6. Стратегія розвитку Українського фонду соціальних інвестицій на 2021–2023 роки. URL: https://usif.ua/images/pdf/СтратегіяUKR_07.05.2021.pdf (дата звернення: 1.12.2021).
7. Бержанір А. Л. Розвиток соціального інвестування в Україні. *Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки: збірник наукових статей за матеріалами III Всеукр. наук.-практ. конфер., м.Дніпро, 13 – 14 квіт. 2017 р. Дніпро: НМетАУ, 2017. Ч. 1. С. 26–30.*

Бержанір І. А.

канд.екон. наук, доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки

Томашевська О. С.

здобувач вищої освіти

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

м. Умань, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В системах управління бізнесом постійно відбуваються значні зміни, що пов'язані з новими технічними, технологічними та операційними можливостями забезпечення бізнес-процесів, зменшенням витрат на них, збільшенням частки інтелектуальної праці, зменшенням кількості управлінців,

посиленням громадського контролю економічною діяльністю тощо.

Бізнес-процес є систематизованим, послідовним виконанням логічно пов'язаних та взаємозалежних завдань з використанням ресурсів, що забезпечують виробничу діяльність з метою створення продукції, яка має споживчі цінності для клієнта [1].

Бізнес-процес розглядається в різних аспектах, але при цьому простежуються три схожі між собою підходи, а саме: сукупність видів діяльності, послідовність дій та сукупність функцій (дій, операцій, заходів) для отримання результату. Бізнес-процеси підприємства є неоднорідними. По суті, організаційна діяльність підприємства – це сукупність взаємозалежних бізнес-процесів, які відображають реалізацію окремих функцій підприємства.

Для ефективного управління підприємствами необхідна постійна оптимізація бізнес-процесів. Великих успіхів досягли компанії, які приділяють належну увагу бізнес-процесам. Це робота, яка вимагає постійної уваги і залежить від багатьох зовнішніх і внутрішніх чинників, таких як: законодавчі зміни, корпоративна реструктуризація тощо. Досвід нашої країни показує, що такі бізнес-процеси, як управління, експлуатація та підтримка, є загальноприйнятими. Управлінський бізнес-процес спрямований на підвищення ефективності взаємодії між акціонерами та керівництвом, а також на стратегічний аналіз довгострокових цілей компанії. Бізнес-процес призначений для визначення ефективного механізму взаємодії між різними відділами, від яких залежить прибутковість підприємства чи компанії.

Оптимізація бізнес-процесів на підприємстві в результаті може призвести до підвищення конкурентоспроможності на ринку; розширення бази клієнтів; миттєвого і правильного реагування на проблеми, оперативне та кваліфіковане їх рішення; зниження собівартості товарів та послуг; підвищення продуктивності праці.

Процес оптимізації бізнес-процесів і документообігу, як показує практика, включає в себе:

1. аналіз взаємодій між підрозділами підприємства;
2. аналіз документообігу на предмет етапів узгодження та підписання;
3. визначення оптимальних варіантів взаємодії між підрозділами і між співробітниками підприємства з питань максимальної ефективності обслуговування клієнтів;
4. визначення схеми документообігу, включаючи розробку внутрішньої і зовнішньої документації;
5. аналіз навантаження кожного співробітника [2].

Стрімкий розвиток трансформаційних процесів зумовлює необхідність перегляду до облікового забезпечення системи управління підприємствами з метою підвищення ефективності використання даних для вирішення проблемних завдань.

Управлінський облік передбачає підготовку інформації, необхідної для здійснення діяльності управлінського характеру, такої як ухвалення рішення, планування, контроль та регулювання.

Для управлінського обліку може бути цікавою будь-яка інформація, що отримана з системи бухгалтерського обліку або поза нею, за умови, що вона матиме в майбутньому важливе значення для управлінського процесу підприємством і це суттєво вплине на його витрати та доходи. Управлінський облік спрямований на постійне зіставлення витрат та доходів, а також максимальне забезпечення прибутковості постачальницько-заготівельної, виробничої, фінансово-збутової, організаційної діяльності будь якого підприємства. Він забезпечує їх інформацією у розрізі центрів та сегментів діяльності.

Суть управлінського обліку та його призначення відображає формулювання: «виробництво інформації для здійснення ефективного рішення». За твердженням щодо управлінського обліку існує чотири основних позиції:

1. управлінський облік як такий не існує, а є лише виробничий облік, що передбачає планування та облік виробничих витрат, калькулювання й аналіз собівартості продукції (товарів, робіт, послуг);
2. управлінський облік є самостійним видом обліку;
3. управлінського обліку як такого не існує, оскільки всю інформацію для управління підприємством надають оперативно-технічний, статистичний і бухгалтерський облік;
4. управлінський облік виступає підсистемою бухгалтерського обліку [3, 4].

Отже, характеризуючи бухгалтерське та аналітичне забезпечення в сучасному управлінні підприємством, необхідно виділити виробничий бізнес-процес операційної діяльності та основні бізнес-процеси фінансової діяльності. Управлінський облік і аналіз відіграють важливу роль в системі управління підприємствами виробничої сфери. Особливе місце їм відведено в управлінні бізнес-процесами, де значна увага надається політиці мінімізації витрат, максимізації доходів та прибутків.

Література:

1. Арьєв С. А., Поцелуйко В. А. Бізнес-процеси підприємства: сутність та класифікація. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2017. № 12. С. 89–93.
2. Бержанір І. А. Особливості формування системи інформаційно-аналітичного забезпечення управлінського обліку. *Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики*: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Мукачєво, 18-19 квітня 2019 р.). Мукачєво: МДУ, 2019. С. 242–244.
3. Бержанір І. А. Бухгалтерський облік у системі управління підприємством. *Актуальні проблеми соціально-економічних систем в умовах трансформаційної економіки*: Збірник наукових статей за матеріалами IV Всеукраїнської науково-практичної конференції (12 – 13 квітня 2018 р.). Частина 2. Дніпро: НМетАУ, 2018. С. 153–155.
4. Нападовська Л. В. Управлінський облік. К. : Книга, 2004. 544 с.